

Sygn. akt II K 1638/12

3 Ds. 905/12

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2012 roku

Sąd Rejonowy w Głogowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Daniel Ludwiczak

Protokolant: Beata Nawrocka

w obecności Prokuratora: -----

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 14 grudnia 2012 roku

sprawy **A. S.(S.)**, syna T.i K.z domu M., urodzonego (...)w L.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 5 sierpnia 2012 roku w G. na ul. (...), woj. (...), prowadził samochód osobowy marki M. (...) o nr. rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, wynik badania 0,59 mg/l, 0,56 mg/l oraz 0,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu;

to jest o czyn z art. 178a § 1 kk

I. oskarżonego **A. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku; a na podstawie art. 43 § 3 kk nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy organowi, który je wydał;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 397,38 zł (trzysta dziewięćdziesiąt siedem złotych i trzydzieści osiem groszy), w tym wymierza mu opłatę w wysokości 120 zł (sto dwadzieścia złotych).

Sygn. akt II K 1638/12

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 sierpnia 2012 roku A. S. około godziny 20:45 wyjeżdżał samochodem osobowym marki M. (...) o nr. rej. (...) z parkingu sklepu (...) przy ul. (...) w G.. Sforsował łańcuch odgradzający parking od drogi publicznej. Przejechał przez ul. (...) i wjechał na osiedlowy parking. Zwrócił tym uwagę przejeżdżających funkcjonariuszy Policji E. R. i K. B.. A. S. prowadził w stanie nietrzeźwości. Miał 0,59 mg/l, 0,56 mg/l oraz 0,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy trzech kolejnych badaniach.

Dowód:

- zeznania świadka E. R. – k. 17v., 52v.,
- zeznania K. B. – k. 7v., 52v.-53,
- zeznania świadka E. S. – k. 4v., 16v., 53,
- zeznania świadka J. L. – k. 24v., 53-53v.,
- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 2-2v.,
- opinia sądowo-lekarska, k. 19-20.

Oskarżony A. S. ma obecnie 36 lat. Jest żonaty. Na utrzymaniu ma troje dzieci. Prowadzi działalność gospodarczą, z której osiąga miesięcznie dochód w kwocie ok. 2000 zł netto. Nie był karany za przestępstwa. Nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Dowód:

- dane osobowe A. S., k. 10-10v.,
- karta karna, k. 12.

Oskarżony słuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanego czynu i odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawę główną nie stawiał się.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. S., k. 10v.

Sąd zważył, co następuje:

Uwzględniając przeprowadzone i ujawnione w sprawie dowody, Sąd uznał, że potwierdziły one ponad wszelką wątpliwość sprawstwo i winę A. S. w odniesieniu do zarzucanego mu czynu.

Ustalając przebieg zdarzenia, jakie nastąpiło wieczorem 5 sierpnia 2012 roku, Sąd oparł się na osobowych środkach dowodowych w postaci zeznań świadków E. R., K. B., E. S. i J. L. oraz na nieosobowym materiale dowodowym w postaci protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, opinii sądowo-lekarskiej oraz karty karnej.

Analizując powyższe zeznania, Sąd doszedł do przekonania, że nie ma żadnych wątpliwości, że A. S. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości. Wymienione dowody pozwalały na odtworzenie przebiegu krytycznego zdarzenia oraz zachowania oskarżonego bezpośrednio po nim, zmierzającego do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Z zeznań E. R. oraz K. B. wynika, że dostrzegli oskarżonego w momencie, gdy przejeżdżał przez łańcuch odgradzający parking od drogi publicznej. Wówczas wymienieni funkcjonariusze Policji postanowili interweniować. Oskarżony uciekł przed nimi do baru, w którym chwycił kufel z piwem przygotowany przez świadka E. S. dla świadka J. L. i wypił z niego dwa łyki. Od dalszego picia został powstrzymany przez E. R.. Ustalenia te znalazły potwierdzenie w zeznaniach E. S. oraz J. L.. Oskarżony niezwłocznie został poddany badaniu celem określenia jego stanu nietrzeźwości. Stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu wynosiło przy trzech kolejnych próbach 0,59 mg/l, 0,56 mg/l oraz 0,56 mg/l. W ocenie Sądu zeznania świadków wzajemnie się uzupełniały, były logiczne. Świadczyły one o osobach obcych dla oskarżonego i Sąd nie znalazł żadnego powodu by zakwestionować wiarygodność tych dowodów.

Dowód w postaci opinii sądowo-lekarskiej prowadził do wniosku, że oskarżony A. S. w momencie pierwszego badania znajdował się w fazie wydalania alkoholu z organizmu ewentualnie w tym momencie stężenie alkoholu osiągnęło poziom maksymalny. Na podstawie tendencji spadkowej poziomu alkoholu w organizmie oskarżonego biegły wskazał, że musiał on spożywać alkohol przynajmniej 2 godziny przed pierwszym badaniem. Wypicie przez A. S. niewielkiej ilości piwa na chwilę przed zatrzymaniem nie mogło doprowadzić do stężenia określonego badaniem. Opinia biegłego w ocenie Sądu była jasna, pełna i nie zawierała sprzeczności.

Wszystkie te dowody wzajemnie się uzupełniały i w żadnej mierze nie prowadziły do wykluczających się wniosków. Dlatego Sąd dał wiarę tym środkom dowodowym, przyjmując je za podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

A. S. nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień. Jednak z uwagi na powołany powyżej materiał dowodowy Sąd nie dał wiary twierdzeniu oskarżonego i uznał, że zostało złożone w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Reasumując, Sąd uznał oskarżonego A. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu występku. Wskazana w akcie oskarżenia kwalifikacja prawna tego czynu zasługiwała na aprobatę.

Wymierzając oskarżonemu karę i środek karny, Sąd kierował się przesłankami zawartymi w art. 53 kk. Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył to, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim. Miał świadomość, że prowadzi samochód znajdując się w stanie nietrzeźwości, o czym świadczy jego próba ucieczki przez policjantami. Oskarżony okazał lekceważenie dla obowiązującego porządku prawnego. Stwierdzony u A. S. stan nietrzeźwości ponad dwukrotnie przekraczał dolną granicę. Czas i miejsce popełnienia przestępstwa także rzutowały na surowszą ocenę postępowania oskarżonego. Sąd nie dopatrywał się okoliczności łagodzących.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd wymierzył oskarżonemu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku.

Wymierzona kara oraz środek karny są adekwatne do stopnia winy oskarżonego, uwzględniają stopień społecznej szkodliwości czynu oraz realizują cele zapobiegawcze i wychowawcze, tak w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej.

Dotychczasowy sposób życia oskarżonego, zwłaszcza dotychczasowa niekaralność, uzasadnia przyjęcie w jego przypadku dodatniej prognozy kryminologicznej. W przekonaniu Sądu warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, w tym dla zapobieżenia jego powrotowi do przestępstwa. Należy wskazać, iż warunkowe zawieszenie wykonania kary nie oznacza definitywnego uwolnienia oskarżonego od odpowiedzialności za popełniony czyn, bowiem okres próby wykaże, czy zastosowany wobec niego środek probacyjny będzie skuteczny.

Sąd dodatkowo zobowiązał oskarżonego do zwrotu prawa jazdy organowi, który je wydał, ponieważ A. S. nie zatrzymano w toku dochodzenia tego dokumentu ani nie zgłaszał on jego utraty (vide k. 10v. i 14).

Mając na uwadze sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego, Sąd o kosztach sądowych orzekł na podstawie art. 627 kpk. Składają się na nie opłata (120 zł), ryczały za doręczenia w postępowaniu przygotowawczym oraz przed sądem I instancji (20 zł x 2), opłata za informację o karalności (50 zł) oraz wynagrodzenie biegłego (187,38 zł).